

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/206/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205702
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614205702.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: P. Č., N.. X. X. XXXX, A. M. M., V. XXX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.799,88 eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.326 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 21. 1. 2013 do zaplataenia a trovy konania 51,60 eur a trovy právneho zastúpenia 102,82 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, a to mesačnými splátkami vo výške 20 eur, splatné vždy do 25.dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 19. 6. 2014 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1.799,88 eur s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 13. 7. 2011 do zaplataenia. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o pôžičke č. 5006945 dňa 20. 1. 2011, medzi žalovanou ako dlžníčkou a právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1.912,32 eur. Žalovaná sa zaviazala splácať pôžičku mesačnými splátkami vo výške 79,68 eur mesačne, v počte splátok 24. Doposiaľ zaplatila veriteľovi len sumu 42,90 eur. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu písomnosťou zo dňa 23. 6. 2011 a žalovanú vyzval na zaplataenie dlžnej sumy. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobca sa domáhal aj zaplataenia úrokov z omeškania.

Žalovaná potvrdila uzavretie zmluvy, poukázala na svoje nepriaznivé sociálne pomery.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami: zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky, všeobecnými podmienkami, výpoveďou zmluvy, doručenkou, prehľadom splátok, zistiac nasledovné:

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní dňa 26. 2. 2015 uviedol, že žalovanej bola poskytnutá na základe predmetnej zmluvy suma 1.539,73 eur, účelom bola úhrada dlhov iným veriteľom. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť sumu 1.912,32 eur, zaplatila len časť sumy, t.j. 42,90 eur. Zmluva o pôžičke obsahovala výšku úrokovej sadzby 24,04% ročne, výdavkové náklady spotrebiteľa 372,59 eur. Žalovaná

suma predstavuje súhrn neuhradených splátok vrátane pokút a sankcií. Čiastočné plnenie bolo priradené k prvej splátke za február 2011. Nevedel sa vyjadriť k súčtu dlžných splátok, ktoré nezodpovedajú žalovanej sume. Dátum splatnosti jednotlivých splátok podľa prílohy k zmluve predstavuje 20. deň v mesiaci. Termín splatnosti istiny a úrokov je totožný s dátumom mesačnej splátky. Splatnosť poplatkov je uvedená v časti 3, ktoré sa nazýva súvisiace náklady. V článku 2 bod 2 Všeobecných podmienok nie je uvedená lehota, výpovedná lehota je viazaná na konečnú úhradu celého záväzku. V zmysle uvedeného účinky výpovede nastanú až keď budú uhradené všetky záväzky a pohľadávky klienta voči spoločnosti.

Žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila uzavretie zmluvy so spoločnosťou Consumer Finance Holding. Pôžička bola poskytnutá na úhradu jej predchádzajúcich dlhov. Potvrdila dohodu o výške mesačných splátok a počte. Súhlasila s tvrdením žalobcu o čiastočnom plnení z jej strany vo výške 42,90 eur. V súčasnej dobe je nezamestnaná, dlhodobo evidovaná na úrade práce. Príspevok na bývanie poberá z úradu sociálnych vecí vo výške 48 eur mesačne. Nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Dôvodom je spolužitie v domácnosti s manželom, ktorý je poberateľom invalidného dôchodku 197,30 eur. Iný zdroj príjmu nemajú. Náklady spojené s bývaním pozostávajú z platby za elektrinu 133 eur mesačne, v byte je elektrické vykurovanie. Kupujú drevo na kúrenie. Platba za vodu činí 32 eur mesačne. Náklady na bývanie si delia na polovicu so synom, ktorý obýva horné podlažie. Nevedú s ním spoločnú domácnosť. Žalovaná spláca dlh Tatra banke 30 eur mesačne. Dlží spoločnosti Cetelem približne 2.000 eur, ktorú sumu z finančných dôvodov nespláca. Navrhla mesačné splátky vo výške 10 eur, splatné do 25. dňa v mesiaci.

Zo Zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky zo dňa 20. 1. 2011 bolo zistené, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12 zmluvu č. 5006945, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1.539,73 eur, ktorú sumu sa zaviazala žalovaná splácať. Žalovaná sa zaviazala podľa zmluvy splácať poskytnutú pôžičku mesačnými splátkami vo výške 79,68 eur, v počte splátok 24. Dohodnutá ročná úroková sadzba predstavovala 24,04%, RPMN činila 24,04% a priemerná hodnota RPMN 20,68%. Celkové náklady spotrebiteľky činili 372,59 eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na január 2013. Účelom poskytnutia pôžičky bola úhrada dlhov Slovenskej požičovni a Quatru. Písomnosťou zo dňa 23. 6. 2011 právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu žalovanej a vyzval ju na úhradu celého dlhu 1.629,84 eur. Výpoveď žalovaná prevzala 7. 7. 2011.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 30. 11. 2011):

Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 30. 11. 2011):

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení neskorších predpisov (do 31. 12. 2012):

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka:

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka:

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01. 02. 2013):

Výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 1. 5. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 1.326 eur, keď vykonaným dokazovaním bola preukázaná dôvodnosť žaloby v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. V konaní bolo nesporné uzavretie zmluvy o poskytnutí účelovej pôžičky dňa 20. 1. 2011 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá peňažná suma vo výške 1.539,73 eur. Žalovaná sa zaviala splácať pôžičku dohodnutými mesačnými splátkami riadne a včas, v počte splátok 24, vo výške 79,68 eur. Z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala obligatórnu náležitosť zmluvy a to výšku, počet a termíny splátok nielen istiny, ale aj úrokov a iných poplatkov, poskytnutý úver sa zo zákona považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok v úveroch nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke spotrebiteľských úverov a aby súčasne nebolo možné uplatňovanie si nárokov veriteľom, ktoré mu neprislúchajú. Úroky sú pritom splatné so splatnosťou jednotlivých splátky, možno ich však požadovať len do splatnosti dlhu. Keďže v zmluve nebola splnená uvedená základná náležitosť zmluvy, ktorá musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny ale aj úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenenie jednotlivých čiastok, nielen výšku celkovej splátky, zo zákona bolo potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Každý z atribútov vyjadrený v zákone slovami „suma, počet a termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež prípadným iným poplatkom (Unesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 10CoE 313/2010 zo dňa 10. 8. 2011). Logickým a teleologickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorázovo (Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co 256/2013 zo dňa 25. 11. 2013).

Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi nevrátenú časť istiny pôžičky 1.326 eur, v ktorej sume bolo zohľadnené odpočítanie splátok, vo vzťahu ku ktorým už uplynula trojročná premlčacia lehota. Vzhľadom na dátum podania žaloby 19. 6. 2014, ako aj splatnosť splátok (20. dňa kalendárneho mesiaca, ktorá skutočnosť bola medzi účastníkmi nesporná), premlčané boli splátky istiny úveru za február, marec, apríl, máj 2011, pričom od prvej splátky bolo odpočítané čiastočné plnenie žalovanej vo výške 42,90 eur (ktorá skutočnosť bola nesporná), t.j. od poskytnutej istiny pôžičky 1.539,73 eur bola odpočítaná premlčaná zostávajúca časť prvej splátky za február 2011 vo výške 21,26 eur a 3 mesačné splátky za marec, apríl, máj 2011, t.j. 64,155 eur x 3, spolu 192,47 eur, celková suma 213,73 eur (poskytnutá pôžička vo výške 1.539,73 eur, mala byť splácaná v počte splátok 24, t.j. výška mesačnej splátky na istinu predstavovala 64,155 eur). Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi nepremlčanú zostávajúcu časť dlžnej istiny pôžičky 1.326 eur.

Inštitút premlčania predstavuje zánik vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho veriteľ sa nemôže dôvodne pred súdom domáhať zaplatenia dlžnej sumy. vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy bola daná aplikácia Občianskeho zákonníka, upravujúca trojročnú premlčaciu lehotu. Podľa § 54 Občianskeho zákonníka sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať práv, ktoré mu Občiansky zákonník priznáva. Pre spotrebiteľa je výhodnejšia právna úprava priznaná Občianskym zákonníkom. Námietky, že treba favorizovať Obchodný zákonník neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy (čo je aj daný prípad) platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. obchodnoprávnym vzťahom (Rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Co 95/2010 zo dňa 27. 1. 2011). Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. aj explicitne (ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka) už upravila favorizovanú aplikáciu Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (prednostne sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva). Z uvedeného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý aj na inštitút

premlčania, aj keby sa na právny režim mala použiť inak právna úprava Obchodného zákonníka (ktorý upravuje zmluvu o úvere). Ústavný súd SR v Uznesení pod sp. zn. I. ÚS 102/2013-10 zo dňa 19. 6. 2013 konštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov zakotvilo povinnosť súdu v každom konaní preskúmať, či nárok uplatňovaný proti spotrebiteľovi nie je premlčaný, resp. či nie je daná iná zákonná prekážka, ktorá by neumožňovala nárok po práve priznať (Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co 503/2014-63 zo dňa 24. 11. 2014). Citované ustanovenie (§ 5b) má procesnoprávny charakter, bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z., pričom neobsahuje osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky aplikácie ustanovenia posunulo na veci rozhodované o účinnosti predmetnej právnej úpravy; ide o tzv. režim okamžitej aplikability, ktorá sa uplatňuje pri procesných predpisoch (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24. 11. 2014, č. k. 11Co/503/2014-63, Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 11Co/478/2014-142 zo dňa 9. 2. 2015 a Rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 5Co/716/2014-63, zo dňa 16. 12. 2014).

V danom prípade bola žaloba podaná dňa 19. 6. 2014, v dôsledku čoho nebolo možné priznať premlčané splátky úveru splatné 20. dňa v kalendárnych mesiacoch február 2011, marec 2011, apríl 2011 a máj 2011 (premlčacia lehota uplynula dňa 21. 2. 2014, 21. 3. 2014, 21. 4. 2014 a 21. 5. 2014).

Z dôvodu, že úver vo forme pôžičky bolo potrebné zo zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov, nebolo možné uložiť povinnosť žalovanej zaplatiť zmluvný úrok, prípadne akékoľvek poplatky podľa zmluvy, ktoré navyše neboli ani žalobcom špecifikované, napriek výzve súdu a povinného obligatórneho prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok súdom, ktorý vyžaduje konkretizáciu každej časti žalovanej sumy.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter. Vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 8,75% ročne od 21. 1. 2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Žalobca neunesol dôkazné bremeno predčasnej splatnosti dlhu, ktorú odvodzoval od výpovede zmluvy. Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní výslovne uviedol, že účinky výpovede nastanú až po uhradení všetkých záväzkov a pohľadávok žalovanej voči veriteľovi. Konečná splatnosť dlhu podľa zmluvy mala nastať v januári 2013 (20. 1. 2013), keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno predčasnej splatnosti dlhu a žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu preukázateľne od 21. 1. 2013. Žalobca žiadal priznanie úrokov z omeškania z celého zostatku dlhu (nie zo splátok), ktorý bol preukázaný len uplynutím konečnej splatnosti dlhu.

V súlade s ustanovením § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd povolil žalovanej na zaplatenie dlhu mesačné splátky vo výške 20 eur, splatné vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Bolo prihliadané na nepriaznivé sociálne pomery žalovanej, ktorým rozhodnutím žalobca vo svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. V prípade nezaplatenia aj len jednej splátky žalovaná môže stratiť výhodu splátok a vznikne jej povinnosť zaplatiť dlh jednorázovo. Pri posudzovaní výšky splátok bolo prihliadané aj na výšku peňažného plnenia, pričom návrh žalovanej na povolenie mesačných splátok vo výške 10 eur bol neprimerane nízky.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia ak účastník mal úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 74% (1.326 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 26% (473,88 eur). Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 48%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho

poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 107,50 eur (6% z ceny vymáhaného nároku podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov). Trovy konania ďalej pozostávali z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní a to za dva úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby 2 x 81,33 eur, spolu 162,66 eur (§ 10 ods. v spojení s § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky č. 655/ 2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Je potrebné zdôrazniť, že zmena právneho zástupcu žalobcu nemôže byť na úkor účastníka konania, ktorému je ukladaná náhrada trov konania. preto je neprípustné duplicitne priznávať odmenu za úkon prevzatie a príprava zastúpenia, podľa počtu právnych zástupcov, ktorých účastník konania mení v priebehu konania. Odmena za účasť za zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 26. 2. 2015 nemohla byť priznaná, keďže nebola uplatnená právnym zástupcom žalobcu ale subjektom, ktorého substitučná plná moc v čase samostatného procesného úkonu vyčíslenia trov konania už netrvala (zanikla). Právny zástupca žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., splnomocnil dňa 24. 2. 2015 spoločnosť PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, aby ho zastupoval na súdnom pojednávaní dňa 26. 2. 2015. Po skončení súdneho pojednávania substitučné plnomocenstvo zaniklo. Ak v rámci trvania substitučného plnomocenstva bol substitút prítomný na súdnom pojednávaní, mal a mohol vyčíslieť uplatňované trovy na súdnom pojednávaní. Pokiaľ tak neučinil, po zániku plnomocenstva ako jednostranného právneho úkonu, bol oprávnený urobiť samostatný procesný úkon vyčíslenia trov konania právny zástupca žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o. Keďže tak neučinil, nebolo možné prihliadať na úkon vyúčtovania trov konania vyhotovené subjektom bez trvania substitučného plnomocenstva. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnemu zástupcovi prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, v súvislosti s prvým úkonom právnej služby 7,81 eur a v súvislosti s druhým úkonom právnej služby 8,04 eur. Z vyššie uvedených dôvodov taktiež nebolo možné priznať režijný paušál a cestovné náhrady, vyčíslené subjektom bez substitučného plnomocenstva. Je potrebné zdôrazniť, že náhrada za stratu času prislúcha advokátovi, nie koncipientovi, ktorý je zamestnancom advokáta, na ktorého sa náhrada za stratu času nevzťahuje. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnemu zástupcovi žalobcu prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t.j. o sumu 35,70 eur. Trovy právneho zastúpenia predstavovali 214,21 eur. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 48%, teda 51,60 eur a trovy právneho zastúpenia 102,82 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.